

Una rebel·lió força animal

La història. Manhattan, Nova York, avui. El gos terrier Max veu que la seva ama adopta el gros i pelut Duke, malgrat les diferències, uneixen forces per anar contra el conillet blanc Snowball i el seu exèrcit de mascotes abandonades, que volen venjar-se de les que viuen felices.

La pel·lícula. Segur que allò que més odien (o no) les mascotes, és quan l'amo se'n va de casa, tot tancant la porta.

Què fan en quedar-se soles? Amén de clots al jardí i rossegar el sofà, què de què? A partir d'aquesta suggerent premissa, semblant a la de que a partir de les 12 de la nit les joguines cobren vida pròpia, els guionistes de *Mascotas* (*The Secret Life of Pets*, la vida secreta de les mas-

cotes) armen aquesta divertida i trepidant comèdia d'aventures força animals. Un dels moments més paridors, només començar la pel·li: quan llustrosos gossos, cepats gats, ocells canors, peixos gens escamats i la fauna domèstica ultra bulímica, viuen desvagats qual guitarrista Puigdemont a Can Rahola, peixatera oficial del Principat. Però, esclar, no tothom es pot pegar la gran vidassa pseudo-republicana al voltant dels que es fan l'arròs. Per allí campen més

que indignats, cabrejats, els pobres animalons abandonats, és a dir, desnonats, que en comú i pòdem, pretenien assaltar el Cel. O és el Purgatori? Lectures polítiques de l'aquí i ara bandarres al voltant d'una comèdia d'animació que, si bé no marcarà un abans i un després, és innegable que proporciona una bona estona familiar. A través del conill blanc Snowball, l'aventura mascota-política

pren volada reivindicativa. El conillet blanc esdevé el sostingut contrapunt dramàtic que demanava una súper comèdia, tan pija i tan urbanita, com la que viuen el Max i el Duke. Però no tot són flors, violes i romaní: el disseny de producció pel que fa als animals humans, fa la impressió que com que no són gens

Mascotas

Directors: Chris Renaud i Yarrow Cheney. **Guió:** Ken Dano. **Música:** Alexander Desplat. **EUA, 2016. 90'.**
JCA Alpicat, Ajuntament Balaguer, Majestic Tàrraga, Era Vielha

independentistes (que diuen a TV3), ni tenen rostre.

El tema. Cal estar ben oberts i receptius als hostes grenyuts vinguts d'on sigui.

La imatge. Max i Duke tot nedant enmig d'un opípar oceà de salsitxes, que ni el Busby Berkeleyy.

La frase. "Como en casa no hay nada", reconvé Max. Sobretot si ets un gos adoptat.

La recomanació. Excel·lent, fraternal vetllada, per a la bona gent que respecta els animalons.